

[Sneum.]

ken spænder over et Areal paa 9 Tdr. Land, hvoraf Halvdelen er overdækket af Værksteder. Naar Fabrikken er fuldt beskæftiget, er over 800 Mand i Arbejde.

Jeg vil her gerne udtale overfor den højtærede Trafikminister, at vi ovre hos os, dels Aarhus By og dels Arbejdernes faglige Organisationer, har den Tro og det Haab, at Statsbanerne fremdeles vil lade deres Maskiner lave hos Frich, som med meget stor Bekostning har indrettet sig netop paa denne Fabrikation, og hvor der ikke er sparet noget for at kunne lave komplet Arbejde, hverken fra Arbejdernes eller fra Ledelsens Side. Jeg vil tilføje, at Frichs Fabrik har Ord for at være et af de bedste Læresteder her i Landet for unge Mennesker, der ønsker at blive uddannet i Maskinfaget. Mig forekommer dette ogsaa at være af stor Betydning, naar der skal appelleres til Offentlighedens Velvillie.

Der kunde nævnes mange andre Eksempler, som viser, at Initiativet er levende ude i Provinsbyerne, og enhver kender jo Virksomheder, der er Udtryk for det, jeg her har sagt. I en Krisetid har vi Pligt til at støtte gode og sunde Virksomheder, selv om de er beliggende i Provinsbyer, saaledes at de kan holdes i Gang, og saaledes at Arbejdsløsheden kan indskrænkes til det mindst mulige. Mange af Arbejderne, der er knyttet til Erhvervslivet, er jo bosiddende Folk, som det knuger meget haardt at komme ud i Arbejdsløshed, og de stedlige Kommuner mærker jo ogsaa, naar der er Stagnation i de stedlige Virksomheder.

Det maa være Statens og Kommunens Pligt at gaa i Spidsen og støtte disse Virksomheder efter bedste Evne ved at købe og anvende de Ting, som fabrikeres, og det er meget daarlig Økonomi at købe i Udlandet i Stedet for at anvende dansk Arbejde. Flere af vore Privatbaner har ikke let ved at erkende dette. Jeg mener, at bl. a. Statsbanernes ledende Mænd har en Opgave her, og jeg vil hævde, at Provinsens Industri ogsaa skal tages i Betragtning, naar det offentlige, det vil sige Stat og Kommune, har Brug for Nyanskaffelser. Den Form for Erhvervsliv er baade den sundeste og den retfærdigste i Længden.

Jeg har et Par Bemærkninger til Ministeren for offentlige Arbejder angaaende Statsbanerne. Det hænder jo ikke saa sjældent, at Eksprestogene fra København til Korsør eller omvendt maa dubleres, naar der er mange rejsende. Her paa Københavns Hovedbagenaard er det let at se, at der skal gaa to Tog, men det er ikke

altid let at se, naar man fra Korsør kommer over til Nyborg, at Eksprestøget ogsaa skal dubleres over Fyen. Følgen deraf bliver, at de rejsende styrter ind i det ordinære Tog, saa det bliver ganske overfyldt, medens Ekstratøget lige bagefter kører med næsten tomme Vogne. I Lørdags f. Eks. skulde Tøget ogsaa dubleres over Fyen, men det vidste ingen, da man gik fra Færgen i Nyborg. Først ved Nyborg Station skal det være blevet sagt. Følgen var, at det ene Tog var overfyldt, medens der nærmest var tomt i det andet.

Hvis det blev sagt straks ved Landgangen, saa vidste de rejsende jo Besked. Jeg synes ogsaa, at det maatte være behageligere for Togpersonalet, dersom det rejsende Publikum blev mere jævnt fordelt, og det kunde jo ske, hvis der blev givet ordentlig Besked allerede ved Landgangen. Jeg vil derfor bede Ministeren om, baade af Hensyn til det rejsende Publikum og af Hensyn til Togpersonalet, at foranledige, at man paa de danske Statsbaners Stationer har Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold og sørger for, at Publikum i Tide kan faa Besked paa, om Tøget bliver dubleret eller ej. Naar jeg har nævnt dette specielle Tilfælde fra Nyborg, saa er det kun taget som Eksempel. Jeg tror, at der ogsaa kan være Grund til andre Steder at gøre Stationspersonalet opmærksom paa dette urimelige Forhold, som kun vækker berettiget Mistillid blandt de rejsende.

Endvidere vil jeg henlede Trafikministerens Opmærksomhed paa, at Landgangsbroerne paa Statens Færger er alt for smalle til den uhyre Trafik, der undertiden er med Færgerne. Jeg tænker især paa Aarhus—Kalundborg-Ruten og Færgerne over Bælterne. For ældre Folk, som medfører lidt Bagage, kan det undertiden være helt farligt at komme frem over Landgangen, naar det rejsende Publikum presser paa, og hvis Færgerne er fyldt med rejsende, tager det en urimelig lang Tid. Jeg kan ikke se rettere end, at en lille Reform her er paakrævet, og den kan jo ikke komme til at koste ret mange Hundrede Kroner.

Jeg vil gerne henlede Socialministerens Opmærksomhed paa § 13 i Ulykkesforsikringsloven af 14. Juli 1927. Der staar her, at de af Arbejderforsikrings-Raadet fastsatte Beløb kan ikke senere af dette nedsættes eller forhøjes, medmindre det indenfor en Frist af en Maaned godtgøres for Raadet, at de Oplysninger, paa Grundlag af hvilke Afgørelsen er truffet, lider af væsentlige Mangler eller Urigtigheder.

Bestemmelsen lyder jo ikke ilde, men